

РЕШЕНИЕ

№ 42

гр. София, 18.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на десети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ани Захариева

Членове: Доротея Кехайова
Любомир Игнатов

при участието на секретаря Таня Ст. Георгиева

в присъствието на прокурора Ас. Б. Н.

като разгледа докладваното от Ани Захариева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20211100604264 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С присъда от 02.06.2021 г. по НОХД № 633/20121 г. на СРС, НО, 116 състав, подсъдимият М. Т. е признат за виновен за извършено престъпление по чл.354а, ал.5 вр. ал.3, пр.2, т.1 пр.1 от НК, поради което и на основание чл.78а от НК е освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание „ глоба“ в размер на 1000лв.

С присъдата на основание чл.304 от НПК подсъдимият е оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение да е извършил престъпление по чл.354а, ал.3, пр.2, т.1 пр.1 от НК

С присъдата на основание чл.354а, ал 6 от НК предмета на престъплението, наркотични вещества, предадени на съхранение в ЦМУ са отнети в полза на държавата и е постановено тяхното унищожаване.

С присъдата на основание чл.189, ал.3 от НПК подсъдимият Т. е осъден да заплати разносните по делото в размер на 66,06лв по сметка на СДВР.

Срещу присъдата е постъпил протест от прокурор при СРП с искане за отмяната ѝ като неправилна и незаконосъобразна и необоснована и постановяване на нова от въззивната инстанция, с който подсъдимият да бъде признат за виновен по първоначално повдигнатото му обвинение по чл.354а, ал.3 ,пр.2 т.1 пр.1 от НК. В допълнението към протеста са изложени съображения в подкрепа на направеното искане, като е посочено, че

авторството на деянието е безспорно установено. Изводите на първата инстанция обаче, че деянието извършено от подсъдимият е маловажен случай, според прокурорът са неправилни, тъй като количеството и стойността на наркотичното вещество не могат да бъдат приети за изключително ниски, касае се за държане на високорисково наркотично вещество над 20 гр на стойност 132,72лв. Обстоятелството, че същото не е разпределено в отделни обекти, не аргументира категоричен извод, че същото е предназначено за лична употреба, като дори да се приеме тази теза, то очевидно е, че не е за еднократна употреба и не обосновава преквалифициране на деянието по ал.5 на чл.354а от НК. Твърдението, че подсъдимият е извършил деянието вследствие на лекомислие и незрялост не почиват на събраните по делото доказателствата. Подсъдимият не е взел участие в съдебното производство, като съдът няма непосредствени възприятие относно личността му. Отделно от това по делото не налице и компетентно заключение на експертиза в подобен смисъл. Изводите на съда, че се касае за леко наркотично вещество не са съобразни със закона, който е приел конопа за високорисково наркотично вещество. Прокурорът се съгласява, че деецът е личност с занижена степен на обществена опасност, като обаче така установеното не може да обоснове извод за промяна на правната квалификация на извършеното, като същото следва да бъде съобразено при индивидуализация на наказанието. В протеста и допълнението не се прави искане за събиране на доказателства от въззивната инстанция.

В разпоредително заседание въззивният съд по реда на чл. 327 от НПК, е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налагат разпити на подсъдимия, свидетели и/или изслушване на експертизи.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция прокурорът поддържа протеста и допълнението към него, като иска подсъдимият да бъде признат за виновен по обвинението му , повдигнато съгласно весения в съда за разглеждане обвинителен акт.

Защитата оспорва протеста. Намира първоинстанционната присъда за правилна и законосъобразна и иска нейното потвърждаване.

Подсъдимият, уведомен за съдебното заседание, не взема учсатие.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите в жалбата и допълнението към нея, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание и след като в съответствие с чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, намери за установено следното:

Делото е разгледано в отсъствието на подсъдимия Т. при наличието на основанията на чл.269, ал.3, т.4, б.“а“ от НПК.

След собствена преценка на събраните доказателствата, настоящият съдебен състав установената фактическата обстановка по делото идентична на тази възприетата от първата инстанция, която е следната:

Подсъдимият М. Т. е роден на 18.09.2000г. в гр. В., Република Северна Македония / РСМ/, македонец, гражданин на РСМ, със средно образование,

неженен, неосъждан, студент, живущ в гр.В., РСМ , ул. *****

На 29.12.2018 около 17.30ч подсъдимият се намирал в гр. София, в Княжевската градина, в близост до паметника на Съветската армия. Междувременно на мястото били и полицейските служители на 01 РУ-СДВР Б., С. и Е., които били изпратени от дежурен офицер да извършат проверка по получен сигнал за съмнително лице. Приближавайки паметника на Съветската армия, полицаите забелязали подсъдимият Т., по отношение на който започнали полицейска проверка. След установяване на самоличността му и предвид притеснението на лицето и миризмата на марихуана, служителите на МВР попитали подсъдимия дали у него има забранени от закона вещи. Т. заявил, че има марихуана за лична употреба и желае да я предаден. Подсъдимият бил задържан и отведен в 01 РУ-СДВР, където предал доброволно тревиста маса, съгната на топка с размер на топче за пинг-понг.

От заключението на физико-химичната експертиза е установено, че предадената от подсъдимия тревиста маса е високорисково наркотично вещество- коноп с нето тегло 22,12гр, процентно съдържание на активния наркотичен действащ компонент тетрахидроканабинол 20% на стойност 132,72лв

Изложената фактическа обстановка се подкрепя изцяло от събраната по делото доказателствена съвкупност: свидетелските показания на полицейските служители Б., С., Е., дадени в хода на проведеното от първата инстанция съдебно следствие и приобщените на основание чл.281, ал.4, вр. ал.1 т.2 пр.2 от НПК показания на същите свидетели от досъдебното производство, справка за съдимост на подсъдимия, както приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства.

Вярно е констатирано от районния съд, че доказателствата по делото безспорно и категорично установяват авторството на инкриминираното деяние и ваната на подсъдимото лице.

Спазвайки принципа за преценка достоверността на доказателствата, съставът на съда, постановил атакувания съдебен акт, е коментирал достатъчно задълбочено и прецизно целия доказателствен материал. Настоящият съдебен състав споделя доказателствения анализ, съдържащ се в мотивите към първоинстанционната присъда, поради което намира за безпредметно преповтарянето му в настоящото решение. Още повече и предвид липсата на развити оплаквания в подадения от прокурора протест в тази насока и с оглед констатацията на състава за непротиворечивост на доказателствената съвкупност.

Правилно въз основата на фактическите си изводи за времето, мястото, начина и авторство на извършване на инкриминираното деяние, първоинстанционният съд е формирал своите правни изводи за осъществен от подсъдимия М. Т. състав на престъплението по чл. 354а, ал.5 вр. ал.3 , пр.2, т.1 пр.1 от НК.

От обективна страна на 29.12.2018г. около 17.30ч в подсъдимият Т. е

държал в гр. София, високорисково наркотично вещество – коноп с нето тегло 20,12 гр. със съдържание на активно наркотично действащ компонент тетраhydroканабинол 20% на стойност 132,72лв, като не е имал разрешително съгласно чл. 73, ал. 1 и чл. 30 от ЗКНВП.

Процесното наркотично вещество е посочено в списък I „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина”, в който списък същото е класифицирано като високорисково.

От субективна страна деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл. Подсъдимият Т. е съзнавал, че държи високорисково наркотично вещество, поставено под разрешителен режим, без да има за това съответното разрешение. Подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е, че от неговото деяние ще настъпят общественотоопасни последици, които е искал да настъпят.

И настоящият съдебният състав намира, че са налице основанията да бъде прието, че осъщественото от подсъдимия Т. деяние попада в хипотезата на чл.354,ал.5 от НК, а именно може да бъде квалифицирано като маловажен случай, тъй като количеството и стойността на наркотичното вещество не са значителни. Касае се за наркотично вещество на стойност 132,72 лв., което отнесено към размера на минималната работна заплата за страната към декември 2018г / 510лв/ може да бъде прието за незначително по своята стойност, а оттам и по количество. Правилно първата инстанция е посочила, че преценката за наличие на „маловажен случай“ по смисъла на чл.93, т.9 от НК е комплекса и конкретна, като същата се основава на множество фактори, а именно установените фактите за начина на извършване на деянието, вида и стойността на предмета на престъплението, вредните последици, данните за личността на дееца и други обстоятелства, относими към степента на обществена опасност на деянието. В тази връзка освен посоченото количество и стойност на наркотичното вещество, следва да се вземе предвид, че същото е само един вид. Съдът намери, че е налице и друга причина, която обосновава извод за по-ниска степен на обществена опасност на конкретното деяние и това е установеното конкретното поведение на подсъдимия, същият изцяло е съдействал на органите на полицията, като е признал държането на наркотичното вещество и е предал същото на разследващите органи. Действително конопът е високо рисково наркотично вещество, съгласно закона, но както е посочила първата инстанция, същото с оглед неговия въздействия и ефект върху здравето може да бъде прието за сравнително леко. Същевременно за подсъдимия са налице добри характеристично данни, същият е неосъждан, студент, което обосновава извод за ниска степен на обществена опасност на дееца. Младата възраст на лицето / навършило пълнолетие три месеца преди деянието/ и съпътстващият процес на формиране на личностна ценностна система наред с посоченото по-горе поведение според състава на съда е признак на критичност към извършеното и в голяма степен мотивира извод за занижената степен на обществена опасност на подсъдимия, с оглед на което въззивната инстанция намира, че

правилно районният съд е преквалифицирал деянието и е признал подсъдимия М. Т. за виновен за извършено престъпление по чл.354а,ал.5 вр. ал.3 от НК и на основание чл.304 от НПК го е оправдал по първоначално повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл.354а,ал.3, пр.2 вр. т.1 пр.1 от НК..

В продължение на изложеното в съответствие с закона правилно първата инстанция е освободила подсъдимият Т. от наказателна отговорност с налагане на административно наказание, съгласно чл.78а от НК, предвид наличието на изискуемите предпоставки за това. При преценка на определеното от първоинстанционния съд административно наказание „глоба“ в размер на 1000лв е съобразена и разпоредбата на чл.78а,ал.5 от НК не позволяващ налагане на глоба в по -висок размер от този предвиден в разпоредбата на чл.354а, ал.5 от НК

Законосъобразно с оглед изхода на делото, подсъдимият е осъден да заплати в полза на държавата разноските по делото,.

При извършената служебна проверка на основание чл. 314 НПК, въззивният съдебен състав не установи допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, водещи до отмяна или изменение на атакувания съдебен акт.

Така мотивиран и на основание чл. 334, т. 6 вр. чл. 338 от НПК, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда от 02.06.2021 г., постановена по НОХД № 663/2020 г. по описа на СРС, НО, 116 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____